

STAAND OF LIGGEND , SCHIETEN DEDEN ZE !

Ik heb het al meerdere malen geschreven : “ De juiste titel doet lezen en verkopen “ ,hoho . We zijn terug acht weken onze geliefde hobby aan het bedrijven en lijkt alsof het “zwarte beest “ er nooit is geweest , geen maskers , geen gel , samen aan de toog , supporters langs de reke , zangkeurders ook , ai ai ! En toch moeten we ervaren dat er liefhebbers ontbreken, ziekjes , geen goesting meer , geen vogels en in slechtste geval hebben zij ons verlaten , u wordt er wel even stil van !

Een week geleden zat ik om 9h op mijn 4-pikkel en richtte mijn blik zoals iedereen naar de vlagger die eigenlijk zoveel aandacht niet gewoon is , zijn secundewijzer volgde en “bam” ze was beneden . De kopjes gingen gelijktijdig naar beneden en de eerste streepjes stonden op de lat , niet op mijn lat zoals gewoonlijk en mijn tekenaar rolde zich rustig nog een jointje , neenee , een sigaretje !

De vogel voor mij had ook nog geen goesting dus kon ik de omgeving en het voetbalveld waar we zaten eens aanschouwen . Juist, een afgedankt voetbalveld , patattenveld waar ik 50 jaar geleden grote roem verzamelde met de meest gemaakte fouten en gemiste doelpunten . Geen doelen , kantine , kleedkamers en lijnen meer , alleen nog een stuk tribune waar de supporters riepen naar mij “ pakt hem “ , wat ik pakte was meestal een gele kaart . Mooie tijd en een geluk dat het er nog is want op de straat mogen we niet meer spelen , waar heb ik dat nog gehoord ? Op honderd meter voor mij zie ik een grote mast staan op het ook verloederde speelplein met aan de onderzijde de grote pijlenkooi die vele jaren niet naar de top gerezen is want hij in overgroeid met struiken , gruwelijk , een slecht teken , Tsjernobyl .

Op de top van de mast staan verschillende GSM antennes te blinken, of beter te stralen .

Ik tracht mij terug te concentreren op de vogel voor mij maar deze geeft afwezig en laat mij de tijd om mijn slechtste eigenschap te laten ontluiken : “ terug in de tijd , pépé 2.0” . Ik moet zo een jaar of 12 geweest zijn en deed mijn eerste job in het zwart , ik werd pijlenraper bij de plaatselijke schuttersclub gevestigd in café “ Het Schuttershof” , in 1967 de geboorteplaats van ons vinkenmaatschappij .

Op de achterliggende weide stond een reusachtige pyloon , de staande wip van 28m hoog die kon gekanteld worden voor het plaatsen van de gaaien , mijn moment ! In een betonnen hangaar naast het café stond of beter lag de “liggende wip” met andere woorden , u kon er staand of liggend schieten met de boog en pijl , vanwaar dat wippen kwam weet ik niet . De zondag om 13h was ik als eerste aanwezig want dan ging de “wip” omlaag via een dik zeel , het was net de klokken luiden . Om 14h kwamen de schutters van

alle kanten uit de streek de weide op gewapend met boog en pijlen , aan de polsen lederen polsstukken , echte middeleeuwen . Dit was het moment om mijn rieten hoed op te zetten en mijn benen in te smeren want de pijlen konden ver landen , een korf bestond nog niet , het was recht naar de hemel . Na een paar weken kenden de schutters mij en ik de deze die het meest in mijn hoed deponeerden na de laatste ronde . Hun pijlen werden mooi gedeponerd in de bak , de gierigaards stonden met hun pluimen naar beneden .

Het was hard werken , veel lopen maar plezant tot een pijl zich door mijn hoed boorde Juist Eddy, daar is het gebeurd ... , neenee het was aan de buitenzijde , mijn eerste doodservaring !

De kermischielingen waren mijn hoogdagen , veel schutters , veel zatte schutters , veel geld in de hoed en lieven op de botsauto's . Maar wat ik daar mocht ervaren kwam terug vanaf de dag dat de vinken mij gesticht werd , het waren liefhebbers uit het zelfde hout gesneden , concurrenten aan de perse en in de reke , vrienden aan de toog ! Het doel was ontspanning na de arbeid en dat lukte door hun gebondenheid en besef dat hun "werkbroek" klaar lag voor de maandag . Gelukkig is de verlaten staande wip voor mijn neus geen veralgemening en er zijn nog schuttersgilden in België , maar niet meer in de hoedanigheid en veelvoud van weleer . Niemands schuld want het waren toen al mensen van leeftijd en verjonging was er maar met mondjesmaat , de gekende nederwaartse spiraal , wippen bestaat nog , op de trampoline , hoho .

Plots rook ik iets wat op bier leek , ik keek achter mij en keek recht in de neusgaten van de controleur van dienst die zei " *G'et al twee liedjes gemist , wa minder wi... en meer slapen*" Juist , op de zetting moet ge tekenen en niet mijmeren !

Stekbolders , kaarters , biljarters , schutters , vinkeniers enallemaal sporten – hobby's die geboren zijn aan de toog met als doel te ontspannen en de groepsgeest hoog te houden , en thuis weg te raken , hoho , het café was en is nog steeds de tweede thuis , de onmisbare schakel . Cafés in de echte zin van het woord worden witte merels , de uitbaters zijn geen cafébazen meer maar ondernemers . De ontspanning is soms ver te zoeken want voor ge uw eerste streepke zet ben je al meer dan een uur aan het rond crossen . Groepsgeest is er nog waar men beseft dat dit de enige weg is naar behoudt maar voor sommigen ooooo zo moeilijk ?

We moeten schieten met de pijlen die we hebben , klopt dat ? , regelmatig evalueren , kijken wie komt en van waar , wat ze graag voor moeder de vrouw winnen Met andere woorden " ondernemen " trots en eigenbelang niet prioritair maken . Ik zou zeggen " trek terug uw werkbroek aan en werk er aan !" . Ja , waar ligt de mijne ? Heb ik er wel één ?

Haantjesgedrag is van alle tijden , in het normale leven , arbeidsleven en dus ook in de sport en liefhebberijen waar klassementen aan de orde zijn, normaal ! Wel moeten keuzes maken en soms door de zure appel bijten . Ik ben een zekere Eddy tegen het lijf gelopen en hij zei " Ge zijt goed bezig , allee bijna" en hij kan het weten . Coureur geweest , veel gewonnen en gevallen , voorspoed gekend en ook veel tegenslagen , rijk geweest , bedrogen en terug

arm MAAR steeds terug op gestaan en met zijn familie zijn droom waar gemaakt door te geloven in hun kunnen . Wij met ons “vinkenfamilie” moeten dat ook kunnen en het hoeft geen kasteel te worden ! Ik herinner mij steeds de woorden van erevoorzitter Noël Vlamincq “ Zolang de stevige funderingen er zijn kan er verder op gebouwd worden, en die zijn er !”

Het komt mogelijks over als “peptalk” , maar het is realiteit , en daar moeten we op bouwen , vele kleintjes maken één groot , hoe groot bepalen we zelf !!!De eigen leden geven wat hen toekomt maar de trouwe spelers uit andere mijen op dezelfde manier behandelen en belonen. Ja beste liefhebbers ik denk dat die pijl toch iets geraakt heeft of anders zit er een vink onder mijn hersenpan !

Lucien van Gent